

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.025 van 16 februari 2012
in de zaak A. 201.803/VII-38.248.**

In zake : Marie-José VAN DYCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Smeyers
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE ANTWERPEN

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 19 september 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 23 juni 2011 waarbij het bestuurlijk beroep van Marie-José Van Dyck tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 29 mei 2009, houdende het verlenen aan de BVBA Marmerwerken Verbaendert van de milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een inrichting voor marmerwerken, gelegen aan de Bredabaan 811 te Antwerpen (Merksem), slechts gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Eric Lanckswertdt heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 januari 2012.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Smeyers, die verschijnt voor de verzoekster, en adviseur Mark Michiels, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lanckswertdt heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De BVBA Marmerwerken Verbaendert exploiteert een natuursteenbedrijf aan de Bredabaan 811 te Merksem.

Het bedrijf kreeg op 22 april 1982 een vergunning voor een termijn verstrijkend op 22 april 2012, doch ingevolge artikel 44 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning ingekort tot 1 september 2011.

3.2. Op 12 januari 2009 dient de BVBA Marmerwerken Verbaendert een aanvraag in voor het verder exploiteren en veranderen van de bestaande inrichting.

3.3. Bij besluit van 29 mei 2009 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen de gevraagde vergunning voor een termijn van vijf jaar.

3.4. Op 8 juli 2009 stelt de verzoekster bij de deputatie van de provincie Antwerpen administratief beroep in tegen voormeld besluit.

3.5. Met haar besluit van 26 november 2009 wijst de deputatie van de provincie Antwerpen het beroep grotendeels af. Er worden weliswaar een aantal bijkomende milieuvoorwaarden opgelegd, maar de beroepen vergunning als dusdanig wordt bevestigd.

3.6. Bij arrest nr. 211.731 van 3 maart 2011 vernietigt de Raad van State het voormelde besluit van 26 november 2009.

3.7. Ingevolge het vernietigingsarrest wordt de beroepsprocedure tegen het besluit van 29 mei 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen hernomen.

3.8. Er worden opnieuw een aantal adviezen ingewonnen :

a. de afdeling Milieuvergunningen adviseert gunstig, met dien verstande dat een aantal bijzondere vergunningsvoorwaarden moeten worden opgelegd;

b. de dienst Stedenbouwkundige Vergunningen verleent een gunstig advies op voorwaarde dat bij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning de stedenbouwkundige vergunningstoestand van het bedrijf wordt uitgeklaard en de bestaande ontsluiting wordt geoptimaliseerd;

c. de Provinciale Milieuvergunningscommissie adviseert deels gunstig deels ongunstig. Zij stelt voor het collegebesluit van 29 mei 2009 te bevestigen mits schrapping van een aantal rubrieken en aanpassing van de bijzondere vergunningsvoorwaarden.

3.9. Op 23 juni 2011 neemt de deputatie van de provincie Antwerpen de thans bestreden beslissing. Het beroep van de verzoekster wordt deels gegrond verklaard. Het beroepen besluit wordt weliswaar op een aantal punten gewijzigd, maar het verlenen van de milieuvergunning als dusdanig blijft behouden.

Met betrekking tot de stedenbouwkundige toetsing van de milieuvergunningsaanvraag bevat het bestreden besluit de volgende motieven :

"Gelet op het gunstig advies d.d. 6 juni 2011 van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar (PSA) :

(...).

4. Advies n.a.v. de thans voorliggende aanvraag:

a) Het terrein is volgens het gewestplan gelegen in woongebied.

Deze gewestplanbestemming is hoofdzakelijk bestemd voor wonen, maar ook handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf zijn toegelaten voor zover deze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

b) De RvS oordeelde dat er niet ten gronde werd ingegaan op de bestaanbaarheid met het woongebied, noch op de verenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving.

c) Het betreft hier een historisch gegroeid bedrijf, volledig gelegen in woongebied en omringd door woningen gelegen aan de Van Praetlei en de Camelialei. In het bouwblok begrensd door de Bredabaan, Camelialei, Van Praetlei en Jos de Swertstraat zijn er een viertal grootschalige gebouwen zichtbaar op het kadasterplan, allen gelegen in het binnengebied van dit bouwblok. Voorliggend bedrijf maakt hiervan deel uit. Deze situatie wijst er op dat het bedrijf qua grootte en omvang niet vreemd is aan haar omgeving. De Bredabaan is een drukke gewestweg waarlangs dergelijke bedrijven kunnen aanvaard worden.

d) Het bedrijf is langs twee straten ontsluitbaar, de Bredabaan en de Van Praetlei. Uit het dossier blijkt dat het vrachtverkeer gebeurt langs de Van Praetlei, een gewone gemeenteweg. Er zijn geen bijkomende gegevens over de frequentie en het gebruik van deze ontsluitingsweg. Zwaar vrachtverkeer in een woonomgeving kan hinderlijk zijn voor de omwonenden en voor de overige gebruikers van het openbaar domein. Gezien de grootte van het perceel kan er zoveel mogelijk op eigen terrein voorzien worden qua parkeren, laden en lossen, waardoor de

hinder van het bedrijfsgebeuren voor het openbaar domein beperkt blijft. Het bedrijf vraagt geen noemenswaardige uitbreidingen. Er kan geoordeeld worden dat de aanvraag in overeenstemming is met de gewestplanbestemming woongebied.

e) Er kan gunstig advies verleend worden op voorwaarde dat bij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning:

- de stedenbouwkundige vergunningstoestand van het bedrijf wordt uitgeklaard en

- de bestaande ontsluiting wordt uitgeklaard en geoptimaliseerd.

(...).

Gelet op het deels gunstig-ongunstig advies d.d. 7 juni 2011 van de PMVC; op volgende elementen uit dit advies :

(...).

"3. Stedenbouwkundige verenigbaarheid

- De inrichting is gelegen in woongebied.

- In de vorige beroepsprocedure bracht de toenmalige bevoegde adviesinstantie (ARO) aanvankelijk een ongunstig advies uit. Uit het ingediende dossier kon volgens het ARO niet worden uitgemaakt dat alle constructies beschikken over een stedenbouwkundige vergunning. Om reden van de goede ruimtelijke ordening, de moeilijke toegang tot het bedrijf en de hinder die ontstaat bij het leveren van de materialen bracht het ARO in eerste instantie een ongunstig advies uit en stelde voor dat het bedrijf zou herlokaliseren naar een KMO-zone. Na termijnverlenging verleende het ARO een deels gunstig - deels ongunstig advies. Uit luchtfoto's d.d. 1969 heeft het ARO kunnen afleiden dat alle constructies van het gebouwencomplex van de exploitant er toen al stonden. D.w.z. dat de constructies minstens dateren van vóór de inwerkingtreding van het gewestplan en dus kunnen geacht worden vergund te zijn. Het ARO beschikte echter niet over gegevens waaruit afgeleid kan worden wanneer de toegang via de Bredabaan werd verlegd naar de Van Praetlei. Gelet op de luchtfoto's d.d. 1969 verleende het ARO na termijnverlenging een gunstig advies voor een tijdelijke vergunning van 5 jaar met het oog op herlokalisatie. De deputatie volgde destijds het standpunt van het ARO. Zij bevestigde op 26 november 2009 in beroep de vergunning van het schepencollege met de beperkte vergunningstermijn van slechts 5 jaar en legde bovendien nog bijkomende bijzondere voorwaarden op om de hinder voor de omwonenden zo beperkt mogelijk te houden. De Raad van State volgde deze zienswijze echter niet. De bijkomende bijzondere voorwaarden betroffen volgens de Raad van State louter milieuhygiënische aspecten. Volgens de Raad van State ontbrak in het deputatiebesluit een motivering omtrent de bestaanbaarheid van de inrichting met de bestemming van het gebied, namelijk woongebied, en omtrent de verenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving. Gelet op het ontbreken van een motivering inzake de verenigbaarheid van de inrichting met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften vernietigde de Raad van State de deputatiebeslissing d.d. 26 november 2009. De deputatie dient bij haar nieuwe beslissing rekening te houden met de overwegingen in het arrest

van de Raad van State.

- De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar (PSA) heeft een gunstig advies uitgebracht op voorwaarde dat bij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning de stedenbouwkundige vergunningstoestand van het bedrijf wordt uitgeklaard en de bestaande ontsluiting wordt uitgeklaard en geoptimaliseerd. Het betreft hier volgens de PSA een historisch gegroeid bedrijf, volledig gelegen in woongebied en omringd door woningen. Qua grootte en omvang is het bedrijf volgens de PSA niet vreemd aan haar omgeving. Het bedrijf grenst in het noordwesten onmiddellijk aan de Bredabaan, welke een drukke gewestweg is en waarlangs dergelijke bedrijven kunnen worden aanvaard. Volgens de PSA is het bedrijf langs twee straten ontsluitbaar, namelijk de Bredabaan en de van Praetlei. Het vrachtverkeer gebeurt langs de Van Praetlei, die een gewone gemeenteweg is. Zwaar vrachtverkeer in een woonomgeving kan hinderlijk zijn voor de omwonenden en voor de overige gebruikers van het openbaar domein. Gezien de grootte van het perceel kan er zoveel mogelijk op eigen terrein voorzien worden qua parkeren, laden en lossen, waardoor de hinder van het bedrijfsgebeuren voor het openbaar domein beperkt blijft volgens de PSA. Het bedrijf vraagt ook geen noemenswaardige uitbreidingen. De PSA oordeelt dat de aanvraag in overeenstemming is met de gewestplanbestemming woongebied.
- De PMVC volgt de argumentatie van de PSA. Zij merkt wel op dat de exploitant niet in beroep is gegaan tegen de vergunning van de Stad Antwerpen d.d. 29 mei 2009. Deze vergunning werd slechts voor een beperkte termijn verleend, namelijk 60 maanden ingaand op de dag dat de bestaande vergunning vervalt. De Stad Antwerpen verleende m.a.w. een vergunning tot 1 september 2016. De PMVC stelt dan ook voor om deze vergunningstermijn te bevestigen.

(...).

Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied van het gewestplan Antwerpen, waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn: woongebied;

Overwegende dat het hier een historisch gegroeid bedrijf betreft, volledig gelegen in woongebied en omringd door woningen gelegen aan de Van Praetlei en de Camelialei; dat in het bouwblok begrensd door de Bredabaan, Camelialei, Van Praetlei en Jos de Swertstraat er een viertal grootschalige gebouwen zichtbaar op het kadasterplan zijn, allen gelegen in het binnengebied van dit bouwblok; dat voorliggend bedrijf hiervan deel uitmaakt; dat qua grootte en omvang het bedrijf niet vreemd is aan haar omgeving; dat het bedrijf in het noordwesten onmiddellijk aan de Bredabaan grenst, welke een drukke gewestweg is en waarlangs dergelijke bedrijven kunnen worden aanvaard; dat het bedrijf langs twee straten ontsluitbaar is, namelijk de Bredabaan en de Van Praetlei; dat het vrachtverkeer langs de Van Praetlei gebeurt, die een gewone gemeenteweg is; dat zwaar vrachtverkeer in een woonomgeving hinderlijk kan zijn voor de omwonenden en voor de overige gebruikers van het openbaar domein; dat gezien de grootte van het perceel er zoveel mogelijk op eigen terrein voorzien kan worden qua parkeren, laden en lossen, waardoor de hinder van het bedrijfsgebeuren voor het openbaar domein beperkt blijft; dat het bedrijf

ook geen noemenswaardige uitbreidingen bevat; dat thans wel degelijk een afweging is gemaakt inzake de bestaanbaarheid met woongebied en de verenigbaarheid van de inrichting met de onmiddellijke omgeving;

Overwegende dat de adviezen van de PSA en de PMVC, zoals hierboven weergegeven, in aanmerking worden genomen;

Overwegende dat de aanvraag in overeenstemming is met de gewestplanbestemming woongebied;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften".

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. Ter terechtzitting doet de verwerende partij afstand van de exceptie die zij in haar nota heeft opgeworpen.

V. Onderzoek van de vordering

5. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

A. Ernst van de middelen

Tweede middel

Standpunt van de partijen

6.1. In het tweede middel roept de verzoekster de schending in van artikel 5.1.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen

(hierna : het inrichtingsbesluit), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het gezag van gewijsde van het arrest nr. 211.731 van 3 maart 2011;

"Doordat verwerende partij bij de beoordeling van de voorliggende milieuvergunningsaanvraag niet op afdoende wijze heeft nagegaan of het aangevraagde in overeenstemming was met het van toepassing zijnde gewestplan, waar het gebied waar de aanvraag betrekking op heeft is ingekleurd als woongebied.

Terwijl een vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag, gelet op de bindende en verordenende kracht van deze plannen de van toepassing zijnde plannen van aanleg in acht dient te nemen en dient te motiveren waarom de milieuvergunningsaanvraag al dan niet in overeenstemming is met het van toepassing zijnde plan van aanleg.

En terwijl een vergunningverlenende overheid bij de herneming van de administratieve procedure na vernietiging rekening dient te houden met het gezag van gewijsde van het door de Raad van State uitgesproken vernietigingsarrest.

Zodat verwerende partij bij de beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag op zorgvuldige wijze had dienen na te gaan of het aangevraagde in overeenstemming is met de gewestplanbestemming woongebied, wat impliceert dat zij vooreerst had dienen na te gaan of het aangevraagde kan worden ondergebracht onder de categorieën handel, ambacht, dienstverlening of kleinbedrijf (eerste onderdeel), en indien dit het geval is had zij dienen na te gaan of het aangevraagde bestaanbaar is met de bestemming woongebied (tweede onderdeel) en verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving (derde onderdeel)".

Het eerste onderdeel van het middel wordt in het verzoekschrift als volgt toegelicht :

"50. In het kader van de toetsing van de aanvraag aan het gewestplan Antwerpen waar de bewuste gronden zijn ingekleurd als woongebied had de verwerende partij in eerste instantie moeten nagaan of de exploitatie van de BVBA Marmerwerken Verbaendert wel kan gekwalificeerd worden als handel, dienstverlening, ambacht of kleinbedrijf. Zoals blijkt uit de rechtspraak van Uw Raad dient de vraag of het gaat om kleinbedrijf te worden beantwoord vooraleer wordt nagegaan of de exploitatie bestaanbaar is met het woongebied en verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving. Deze laatste vraag dient pas in tweede instantie te worden beantwoord:

'Overwegende dat artikel 5.1.0 van het meergenoemd koninklijk besluit van

28 december 1978 bepaalt dat de woongebieden mede bestemd zijn voor 'ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd'; dat de bestreden beslissing klaarblijkelijk niet heeft onderzocht of het gedeelte van de inrichting dat gelegen is in woongebied -zo al werd nagegaan om welk gedeelte het gaat- kan worden beschouwd als ambacht of kleinbedrijf, dat, vooraleer de tot vergunnen bevoegde overheid nagaat of de inrichting bestaanbaar is met het woongebied en verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving, zij eerst moet nagaan of het gaat om een inrichting die als 'handel, dienstverlening, ambacht of kleinbedrijf' kan worden beschouwd'. (...)

51. In de bestreden beslissing, noch in het advies van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar waarop verwerende partij zich bij de opmaak van de bestreden beslissing heeft gebaseerd wordt stilgestaan bij de vraag of de BVBA Marmerwerken Verbaendert kan worden beschouwd als 'handel, dienstverlening, ambacht of kleinbedrijf'.

52. Nochtans is het niet evident om deze exploitatie onder één van de voornoemde categorieën onder te brengen gelet op het zware vrachtverkeer dat de inrichting op geregelde tijdstippen frequenteert en dat gevaarlijk en hinderlijk is voor de omwonenden enerzijds en gelet op de aard van de exploitatie die enkel en alleen de productie van marmer die gericht is anderzijds. Ter zake verwijst verzoekende partij vooreerst naar de stukken 6.4.- 6.11, 12.1 - 12.4 en 21.1 - 21.6 waarop dit vrachtverkeer en de laad- en losactiviteiten die hiermee gepaard gaan worden weergegeven. Vervolgens wordt in het verslag van de afdeling Milieu-Inspectie van 23 december 2004 (...) duidelijk gesteld dat de S-vormige inrit langs de Van Praetlei niet geschikt is voor het zwaar vrachtverkeer en dat dit zwaar vrachtverkeer een bron van hinder en gevaar vormt voor de omwonenden. In dezelfde zin dient tevens te worden gewezen op het verslag van de toezichthoudend ambtenaar van de Stad Antwerpen (...) waarin deze laatste stelt dat hij verzoekende partij haar klachten begrijpt aangezien de historisch gegroeide situatie rond het bedrijf verre van ideaal is.

53. Bijkomend dient te worden benadrukt dat de productie van marmer en natuursteen op het vlak van stofhinder, geluidshinder en verkeershinder per definitie een significante impact heeft. In het bijzonder dient hier te worden gewezen op de werkzaamheden die door de werknemers van de BVBA Marmerwerken Verbaendert - meer bepaald gaat het hier om het zagen van natuurstenen platen - worden uitgevoerd vlakbij de ingang van de loods en op het kadastraal perceel 41-B-252 E dat zich vlak voor de woning van verzoekende partij bevindt.

54. Met al deze elementen heeft verwerende partij in het kader van haar beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag geen rekening gehouden, minstens blijkt dit niet uit de bestreden beslissing. Immers, zonder na te gaan of de exploitatie van de BVBA Marmerwerken Verbaendert kan worden beschouwd als handel, dienstverlening, ambacht of kleinbedrijf komt de verwerende partij tot het besluit dat de exploitatie van de BVBA Marmerwerken Verbaendert in overeenstemming is met de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften".

6.2. In haar nota doet de verwerende partij aangaande het middelonderdeel gelden dat de gunstige adviezen van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar en van de provinciale milieuvergunningscommissie impliceren dat de vergunde activiteiten ondergebracht kunnen worden onder de noemer "handel, dienstverlening, ambacht of kleinbedrijf" en dat, wanneer wordt vastgesteld dat een advies op een grondige, objectieve en functiegerichte wijze werd opgesteld, zij dit advies tot het hare mag maken.

Beoordeling

7. Het wordt niet betwist dat de vergunde inrichting volgens het gewestplan Antwerpen, vastgesteld bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979, gelegen is in een woongebied.

Artikel 5.1.0 van het inrichtingsbesluit bepaalt :

"De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving".

Krachtens voormelde bepaling kunnen inrichtingen voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf enkel in woongebied worden toegestaan onder de dubbele voorwaarde dat zij bestaanbaar zijn met de bestemming woongebied en dat zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving. Bij het beoordelen van de bestaanbaarheid dient rekening te worden gehouden met de aard en de omvang van het bedrijf, waardoor een inrichting inzonderheid om redenen van ruimtelijke ordening niet in het betrokken woongebied kan worden ingeplant, ofwel wegens het intrinsiek hinderlijk of storend karakter van het bedrijf, ofwel

wegens het bijzonder karakter van het woongebied. Bij het beoordelen van de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving dient te worden uitgegaan van de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving die voornamelijk afhankelijk zijn van de aard, het gebruik of de bestemming van de in die omgeving bestaande gebouwen of open ruimten, of van de bijzondere bestemming die het bijzonder plan van aanleg van het gebied aan die omgeving heeft gegeven.

Vooraleer de vergunningverlenende overheid nagaat of de inrichting bestaanbaar is met het woongebied en verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving, moet zij eerst onderzoeken of het gaat om een inrichting die als "handel, dienstverlening, ambacht of kleinbedrijf" kan worden beschouwd. Zulks geldt des te meer wanneer tijdens de administratieve beroepsprocedure wordt betwist dat de vergunningsaanvraag betrekking heeft op een kleinbedrijf.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij een afzonderlijk onderzoek aan deze kwestie heeft gewijd. In zoverre de verwerende partij betoogt dat de adviezen van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar en de provinciale milieuvergunningscommissie, die in de bestreden beslissing worden weergegeven, een impliciete kwalificatie als ambacht of kleinbedrijf inhouden, wordt vastgesteld dat in voormelde adviezen geen motieven worden aangetroffen die het niveau van de loutere affirmatie overstijgen.

8. Het eerste onderdeel van het tweede middel is ernstig.

B. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

9.1. In haar verzoekschrift zet de verzoekster het volgende uiteen ter staving van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel :

"96. In het arrest nr. 203.761 van 6 mei 2010 dat door Uw Raad werd

uitgesproken in de procedure gekend onder het rolnummer G/A 195.545/VII - 37.682 werd met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel van verzoekende partij het volgende gesteld:

'De verzoekster toont aan de hand van concrete stukken aan dat haar woning in de onmiddellijke nabijheid van vergunde inrichting gelegen is. Gelet op die ligging is het aannemelijk dat het leef- en woonklimaat van verzoekster ernstig wordt aangetast door de vergunde activiteiten, inzonderheid doordat de verzoekster door de problematische ontsluiting van het bedrijf geconfronteerd wordt met zwaar vrachtvervoer dat rakelings langs haar woning passeert. Daarenboven vinden de laad- en losactiviteiten, waarbij gebruik wordt gemaakt van heftrucks, eveneens dicht bij haar woning plaats.

Hetgeen voorafgaat vindt bevestiging in een door verzoekster neergelegd verslag van de afdeling Milieu-inspectie van 23 december 2004 waarin het toezichthoudend bestuur de toegangsweg als ongeschikt heeft aangemerkt en de laad- en losactiviteiten als een risico op en een bron van hinder voor de omwonenden.

De met het bestreden besluit opgelegde exploitatievoorwaarden zijn te dezen niet van aard het nadeel van verzoekster fundamenteel te verzachten. Overigens is de verwerende partij blijkbaar zelf van oordeel dat de naleving van die bijzondere voorwaarden de exploitatie van de inrichting niet minder problematisch maakt, aangezien slechts een milieuvergunning wordt verleend voor een beperkte termijn van vijf jaar en verwerende partij zich zodoende heeft aangesloten bij het advies van het Agentschap Ruimtelijke Ordening waarin een korte vergunningstermijn wordt voorgesteld met het oog op de herlokalisatie van het bedrijf.'

97. Het nadeel dat in dit arrest werd weerhouden is nog steeds actueel. In die zin zal verzoekende partij in het kader van het MTHEN eerst bespreken welke feiten door Uw Raad in de procedure gekend onder het rolnummer G/A 195.545/VII - 37.682 in aanmerking werden genomen om te besluiten dat de tenuitvoerlegging van de beslissing van 26 november 2009 in hoofde van verzoekende partij een MTHEN uitmaakt. Vervolgens zal worden ingegaan op de huidige situatie en meer in het bijzonder op het MTHEN dat wordt veroorzaakt door de thans bestreden beslissing.

98. Het MTHEN dat verzoekende partij ondervond ten tijde van de procedure die aanleiding heeft gegeven tot het arrest nr. 203.761 van 6 mei 2010 en die bij Uw Raad bekend is onder het rolnummer G/A 195.545/VII - 37.682 bestaat uit geurhinder ten gevolge de uitlaatgassen, de trillingshinder en geluidshinder die kenmerkend zijn voor het aan- en afrijden met inbegrip van het laden en lossen van vrachtwagens en de stofhinder veroorzaakt door het in de buitenlucht bewerken van de aangeleverde goederen die verzoekende partij ondervindt ten gevolge van de toevoeging van het kadastraal perceel 41-B-252E die door dit bedrijf in het verleden op illegale wijze, dus zonder dat hiervoor de vereiste milieuvergunning werd aangevraagd, werd doorgevoerd.

99. Ter illustratie van deze ernstige verstoring van haar leefkwaliteit heeft de verzoekende partij in de procedure die heeft geleid tot het arrest nr. 203.761 en die bij Uw Raad bekend is onder het rolnummer G/A 195.545/VII - 37.682 vooreerst verwezen naar de foto's die als stukken 6.4 - 6.11 in het door verzoekende partij gevoegde bundel worden aangehaald. Zo is op stukken

6.4.-6.7 vooreerst te zien hoe vrachtwagens rakelings naast de woning van verzoekende partij rijden bij het laden en lossen. Vervolgens zijn er de stukken 6.8-6.9 waarop vrachtwagens pal voor de woning van verzoekende partij staan bij het laden en lossen. Tot slot kan ook nog verwezen worden naar de stukken nr. 6.10-6.11 waarop de vorkheftrucks van de BVBA Verbaendert naast de woning van verzoekende partij passeren bij het begeleiden van de laad- en losactiviteiten.

100. In tweede instantie heeft verzoekende partij verwezen naar het verslag van de Afdeling milieu-inspectie dd. 23 december 2004 (...) waarin deze instantie tot de volgende conclusie kwam:

'De bestaande inrit lijkt ons, gezien de geringe breedte ervan, haar S-vorm, en de lokatie van de garageboxen, absoluut niet geschikt om toegang te verlenen tot het zwaar verkeer dat ingezet wordt om ladingen natuursteen te laden en/of te lossen.

Bovendien zijn de laad- en losactiviteiten op de krappe ruimte die dan nog overblijft langs de vrachtwagen, wel degelijk een risico en een bron van hinder voor de omwonenden.

De toegepaste praktijk natuurstenen platen te zagen bij de ingang van de loods leidt, gezien de onmiddellijke nabijheid van de woningen in de buurt, zeer waarschijnlijk tot stofhinder.

Wij menen uit bovenstaande vaststellingen te kunnen besluiten dat de exploitant van deze hinderlijk ingedeelde inrichting niet alle nodige maatregelen treft om schade, hinder en zware ongevallen te voorkomen en, om bij ongeval, de gevolgen ervan voor de mens en het leefmilieu zo beperkt mogelijk te houden.' (eigen onderlijning)

101. In derde instantie heeft verzoekende partij verwezen naar de e-mail van de toezichthoudend ambtenaar van de Stad Antwerpen aan de gewestelijke milieu-inspectie dd.15 juni 2006 (...) waarin deze de volgende opmerking maakt:

'ik kan mevrouw Van Dyck begrijpen indien zij oordeelt dat er nog steeds hinder is. De historisch gegroeide situatie rond het bedrijf is verre van ideaal.'

102. Deze geluids- trillings- en geurhinder wordt bovendien nog versterkt door het nadeel dat verzoekende partij ondervindt ten gevolge van het stockeren van de aangevoerde goederen op het kadastraal perceel 41-B-252E. Om dit illustreren heeft verzoekende partij in de eerdere procedure verwezen naar stukken 12.1-12.4 waaruit blijkt dat de BVBA Verbaendert dit perceel voortdurend volstouwt met allerlei soorten goederen. Het stockeren van deze goederen levert voor verzoekende partij niet alleen een visueel-esthetisch nadeel op, maar dit stockeren maakt de toegang voor vrachtwagens nog gevaarlijker, aangezien deze, in geval van gestockeerde goederen op het kadastraal perceel 41-B-252E verplicht worden zeer dicht naast de woning van verzoekende partij te rijden.

103. Dit permanent aan- en afrijden van zware vrachtwagens zorgt bovendien voor een onveilige verkeerssituatie. Zo moet verzoekende partij steeds op haar hoede zijn wanneer zij haar woning verlaat om niet onder de wielen terecht te komen van één van de vrachtwagens die komt laden en lossen bij de BVBA Verbaendert en bij deze activiteit rakelings naast de woning van verzoekende partij moet passeren doordat het kadastraal perceel 41-B-252E is volgestouwd

met geleverde goederen.

104. Kort samengevat werd deze totale negatie van haar leefkwaliteit waarvan verzoekende partij gedurende de afgelopen jaren - verzoekende partij neemt hierbij als vertrekpunt het jaar 2002 aangezien toen de expansie van de activiteiten van de BVBA Verbaendert heeft plaatsgevonden - het slachtoffer is geweest, veroorzaakt door het zonder vergunning, dus illegaal, verplaatsen van de toegangsweg tot het bedrijf naar de Van Praetlei enerzijds en het illegaal toevoegen van het kadastraal perceel 41-B-252E anderzijds.

105. Middels de vergunningsaanvraag die in eerste instantie heeft geleid tot de beslissing van 26 november 2009, die inmiddels werd vernietigd door Uw Raad, en na herneming van de procedure inzake het door verzoekende partij ingestelde administratief beroep heeft geleid tot de bestreden beslissing, tracht de BVBA Verbaendert voor deze illegaal uitgevoerde ingrepen een legale houvast te creëren. De door de BVBA Verbaendert veroorzaakte overlast, die een ernstige verstoring van het woonklimaat en de leefkwaliteit van verzoekende partij teweegbrengt, krijgt ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dus juridische legitimiteit.

106. In het kader van huidige procedure dient te worden benadrukt dat de hierboven besproken stukken en verslagen niet aan relevantie ingeboet hebben waardoor het MTHEN dat verzoekende partij ondervond ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 26 november 2009 nog steeds actueel. M.a.w. ondervindt verzoekende partij ook een MTHEN ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing. Ondanks het schorsingsarrest nr. 203.761 van 6 mei 2010 volhardt de BVBA Marmerwerken Verbaendert immers in de boosheid en vinden de laad- en losactiviteiten, waarbij de op- en afrijdende vrachtwagens nog steeds rakelings langs de woning van verzoekende partij passeren, nog steeds op volstrekt illegale wijze plaats langs het kadastraal perceel 41-B-252 E. Ter illustratie verwijst verzoekende partij naar een aantal recente foto's van respectievelijk 6 september 2010, 30 mei 2011, 21 en 22 juni 2011 en 1 september 2011 die U kan terugvinden als stukken 21.1 - 21.6. In het bijzonder wenst verzoekende partij uw aandacht te vestigen op de foto van 30 mei 2011 (...). Op deze foto is immers duidelijk te zien dat een vrachtwagen zich bij het uitvoeren van de laad- en losactiviteiten pal tegen de woning van verzoekende partij bevindt.

107. Hier komt nog bij dat de BVBA Marmerwerken Verbaendert op 16 april 2010 (...) een stedenbouwkundige vergunning heeft verkregen voor de afbraak van een garagebox waardoor de toegang voor het vrachtverkeer ruimer zou moeten zijn. Zoals blijkt uit de stukken 21.1 - 21.6 is van een ruimere toegang ten gevolge van de afbraak van een garagebox echter geenszins sprake. De vrachtwagens staan namelijk nog steeds tot vlak tegen de woning van verzoekende partij.

108. Tevens dient nog te worden vermeld dat de door verwerende partij opgelegde vergunningsvoorwaarden het nadeel van verzoekende partij niet verzachten. De enige beperking die in de bestreden beslissing wordt aangebracht, betreft het feit dat de laad- en losactiviteiten na twee jaar te rekenen vanaf de datum van de bestreden beslissing niet meer mogen plaatsvinden langs de Van Praetlei.

109. Deze bijzondere vergunningsvoorwaarde verzacht het nadeel van

verzoekende partij niet maar toont daarentegen aan dat de verwerende partij zelf van oordeel is dat het hier gaat om een onaanvaardbare situatie. Het gebruik van het kadastraal perceel 41-B-252E vindt bovendien reeds gedurende verschillende jaren op illegale wijze plaats en wordt d.m.v. de bestreden beslissing juridisch bestendigd. Dat het gebruik van voornoemd kadastraal perceel reeds gedurende een tiental jaren op volstrekt illegale wijze geschiedt, blijkt overigens duidelijk uit het advies van de Afdeling Milieuvergunningen van 23 maart 2011 (...) waarin het volgende wordt gesteld:

'De exploitant is momenteel niet vergund voor bepaalde activiteiten en eigen vermogens van werktuigen, evenals het gebruik van bepaalde percelen.'
(...)

110. Bovendien woont verzoekende partij in woongebied en kan van haar geen bijzondere tolerantie worden geëist ten opzichte van hinder die voortvloeit uit onaanvaardbare industriële praktijken die nota bene reeds gedurende bijna 10 jaar (!) op volstrekt illegale wijze (...) worden uitgevoerd. Ter vergelijking verwijst verzoekende partij naar een arrest' van Uw Raad van 29 juni 2000 waarbij een herlokalisatievergunning toegekend aan een veeteeltbedrijf voor een termijn van twee jaar werd geschorst. Met betrekking tot het MTHEN in hoofde van de beroepsindienende partij overwoog Uw Raad het volgende:

'dat daarbij moet worden in acht genomen dat van verzoeker, wiens woning zoals het veeteeltbedrijf van de tussenkommende partij in woongebied is gelegen, geen bijzondere tolerantie kan worden gevraagd voor hinder die voortvloeit uit de exploitatie van een intensieve veehouderij.'

111. De redenering die Uw Raad in dit arrest hanteerde kan onverminderd worden doorgetrokken naar huidig dossier aangezien ook de woning van verzoekende partij zich in woongebied bevindt en de hinder die zij ondervindt bovendien voortvloeit uit onaanvaardbare industriële praktijken die reeds gedurende jaren illegaal worden uitgevoerd en waarvoor men d.m.v. de bestreden beslissing juridische legitimiteit poogt te verkrijgen".

9.2. De verwerende partij stelt daar tegenover dat op het achterliggende terrein aan de Van Praetlei enkel laad- en losactiviteiten plaatsvinden, dat de aangebrachte materialen weg van de woning van de verzoekster worden gelost, dat door de afbraak van enkele garageboxen de afstand tussen de woning van de verzoekster en de laad- en loszone zal vergroten, dat gezien de intensiteit van de leveringen de daaraan verbonden hinder kan beschouwd worden als normale burenhinder, dat tijdens een plaatsbezoek geen significante geluids- en trillinghinder werd vastgesteld, dat in de werkplaats gebruik wordt gemaakt van geluidsarme zagen en dat de materialen gemiddeld één keer per 14 dagen worden geleverd. Voorts wijst de verwerende partij op de bijzondere vergunningsvoorwaarde waarin wordt gesteld dat binnen de twee jaar

de aan- en afvoer van materialen niet meer mag gebeuren via de servitudeweg die uitgeeft op de Van Praetlei. Zij meent dat het nadeel te algemeen omschreven is omdat uit het verzoekschrift niet blijkt om de hoeveel dagen vrachtwagens zouden voorbijrijden, hoe ze voor de woning van de verzoekster zouden staan en op welke tijdstippen. De verwerende partij besluit met de opmerking dat de betrokken inrichting reeds meer dan veertig jaar ter plaatse actief is zodat de beweerde hinder niet "plotseling" is ontstaan en het spoedeisend karakter in de gegeven omstandigheden niet aanwezig is.

Beoordeling

10. Bij arrest nr. 203.761 van 6 mei 2010 werd de schorsing van de tenuitvoerlegging bevolen van de milieuvergunning voor dezelfde exploitatie. In het voormelde arrest werd er onder meer op gewezen dat het, gelet op de ligging van haar woning, aannemelijk is dat het leef- en woonklimaat van de verzoekster ernstig wordt aangetast door de vergunde activiteiten, inzonderheid doordat zij ten gevolge van de problematische ontsluiting van het bedrijf geconfronteerd wordt met zwaar vrachtvervoer dat rakelings langs haar woning passeert. Tevens werd gewezen op de nabijheid van de laad- en losactiviteiten waarbij gebruik wordt gemaakt van heftrucks.

Aangezien de feitelijke omstandigheden sedertdien niet fundamenteel zijn gewijzigd, is er geen aanleiding om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekster thans anders te beoordelen. De afbraak van enkele garageboxen wordt alleszins niet beschouwd als een belangrijk nieuw feit waardoor de dreiging van ernstige hinder wordt weggenomen. De plaatselijke constellatie brengt immers onvermijdelijk mee dat de verzoekster nog steeds wordt geconfronteerd met de nadelige gevolgen van het zwaar vrachtverkeer. Ook het gegeven dat in de bestreden beslissing als voorwaarde wordt opgelegd dat binnen de twee jaar na de vergunningsbeslissing de aan- en afvoer van de materialen niet meer mag gebeuren via de servitudeweg die uitgeeft op de Van Praetlei, kan niet wegnemen dat de verzoekster gedurende die twee jaar nog het nadeel van het

zwaar vrachtverkeer moet ondergaan. De vaststelling dat een dergelijke voorwaarde werd opgelegd vormt overigens een indicatie dat er wel degelijk sprake is van een problematische ontsluiting van het bedrijf via de Van Praetlei.

11. Op grond van wat voorafgaat wordt aangenomen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit in hoofde van de verzoekster een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals dit is bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Hieruit volgt dat voldaan is aan de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen.

BESLISSING

1. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 23 juni 2011 waarbij het bestuurlijk beroep van Marie-José Van Dyck tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 29 mei 2009, houdende het verlenen aan de BVBA Marmerwerken Verbaendert van de milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een inrichting voor marmerwerken, gelegen aan de Bredabaan 811 te Antwerpen (Merksem), slechts gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien februari tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Peter Sourbron